

Nieuwe NGF-functionaris! Nieuw adagium!

Joris Slooten: kennis delen is macht

We hadden een gesprek met Joris Slooten. Sinds 1 november 2011 werkt Joris (1964) bij de Nederlandse Golf Federatie op de afdeling Banen / Ontwikkeling Golf. Daarvoor werkte hij bij Golfbaan de Rottebergen in Bergschenhoek. Joris volgde in deze functie Alfred Touber op. Ook u krijgt direct of indirect met zijn plannen en visie te maken, want Joris vertrouwdt ons toe dat hij van plan is om zijn gezicht vanuit zijn functie regelmatig op golfbanen te laten zien. De redactie heeft hem benaderd om in de vorm van columns een bijdrage te leveren aan uw vakblad GREENKEEPER. Geen traditioneel voorstelronde, want met al 25 'dienstjaren' is Joris een bekende in ons wereldje.

Auteur: Broer de Boer

Een nieuwe functionaris met frisse ideeën, pas gestart in een nieuwe functie. Dat is altijd reusachtig interessant voor de lezer. De afdeling Banen / Ontwikkeling Golf is betrokken bij vele onderwerpen waarmee een greenkeeper in zijn dagelijkse werk te maken heeft. De nieuwe NGF-man stelt zich lerend en uitnodigend op, want hij besluit dit interview zelf met een vraag: welke ambitie hebben jullie greenkeepers en waarin kan de NGF jullie ondersteunen?

Wil je de afgelopen 25 jaar in de branche eens beschrijven?

Toen ik bijna 25 jaar geleden betrokken raakte bij de ontwikkeling van een golfbaan, was er weinig bruikbare informatie voorhanden die ons inzicht kon geven in de opzet en het beheer van een golfbaan. De Nederlandse golfwereld was klein en overzichtelijk. De sport telde ongeveer 50.000 golfers die op een bescheiden aantal banen hun sport beoefenden. Slechts een klein aantal bedrijven was actief binnen de branche. Bij de bestaande banen was het leerproces – met vallen en opstaan – door de jaren heen al een eind gevorderd, maar deze kennis was voor de nieuwkomers moeilijk toegankelijk en het netwerk werd omgeven door de nodige mystiek.

Er waren geen handzame wegwijzers, manuals of handboeken waarin we gewezen werden op de do's and don'ts in golfbaanontwikkeling en -beheer. Relevante opleidingen, seminars en vakbladen waren er niet. Dat was eind jaren tachtig en de golfsport stond aan de vooravond van een enorme ontwikkeling, waar we allemaal getuige van zijn geweest. Het is sindsdien snel gegaan.

We schrijven nu eind 2011, kijk eens door je ooghalen...

De markt telt circa 200 golfbanen en 380.000 golfers. We hebben het over de derde sport van Nederland. Er gaat veel geld in om en de belangen zijn groot. Diverse brancheorganisaties zijn actief in de ontwikkeling en ondersteuning en bedienen hun achterban. Er is een professionele bedrijfstak ontstaan. Passende programma's en vakopleidingen worden aangeboden. Van mystiek is geen sprake meer. Golfbaanbeheer en -exploitatie is een vak en een vak is te leren. Een enorme hoeveelheid digitale informatie op het gebied van management, beheer en onderhoud van golfbanen is via vele kanalen beschikbaar. Met een simpele muisklik kunnen we vanuit onze Google-bibliotheek deze informatie tot ons nemen. Dit informatiebouwwerk groeit gestaag.

Dat is op zichzelf een goede zaak, maar informatie is nog geen kennis en de hoeveelheid informatie kan ook intimideren.

Hoezo? Kan informatie intimideren? Moet de branche dan beter met informatie omgaan?

Informatie wordt pas kennis als men er ook werkelijk mee aan de gang gaat. De informatie moet voor alle betrokkenen op een golfbaan betekenis krijgen binnen hun eigen dagelijkse doen en laten. In een continu proces van overleggen, toepassen en evalueren wordt informatie kennis en ontwikkelt individuele kennis zich tot collectieve kennis. Informatie-uitwisseling tussen banen en clubs speelt in dit proces een belangrijke rol. Het inspireert en kan tot waardevolle inzichten leiden over best management practices. Belangrijk is ook dat de kennis wordt vastgelegd en correct wordt overgedragen van de ene bestuurder of medewerker op de andere. De leercurve begint anders telkens opnieuw.

Ha! Ik merk dat je nu aan veranderingen denkt...

Inderdaad. Het adagium luidt: kennis is macht. Ik wil echter als adagium graag uitdragen: kennis delen is macht. Bij sommige organisaties loopt dit proces goed. Deze zijn daarmee in staat om snel

ler en slagvaardiger tot actie te komen en een resultaat te boeken dat aansluit op de behoefte van de golfer. Het wordt nog wel eens vergeten dat het om daden gaat en niet om woorden. Het proces is niet het doel. Het gaat om de output. Dat moet uiteindelijk iets zijn waar de golfer waarde aan toekent. Kennis leidt tot inzicht in de organisatie, maar ook in de beperkingen ervan. Waar liggen de grenzen van een vrijwilligersorganisatie? Wat moeten we overlaten aan anderen en hoe houden we hierop invloed?

Veranderingen vragen vaak om (re)acties; wat is jouw visie hierop?

Dat binnen onze golfsport actie op veel fronten nodig is, lijkt geen twijfel. Een deel van de zekerheden die onze sport de afgelopen 25 jaar omgeven hebben, is weggefallen. Behaalde resultaten in het verleden geven geen enkele garantie voor de toekomst. De instroom van nieuwe leden stagneert, de keuze voor een jaarkaart en/of clublidmaatschap is niet vanzelfsprekend meer. Daarbij komt dat de afgenomen omzet uit bedrijfsgolf - dat de meeste exploitaties nog enige winstmarge verschaft - afneemt. De economische vooruitzichten zijn ook nog eens somber. De markt is de ontkenningfase nu wel voorbij. Enkelen kunnen de betekenis van de ontwikkelingen voor zichzelf wellicht nog relativeren, maar als men verantwoordelijkheid draagt wordt nu toch verwacht dat ook worst case-scenario's worden doordacht, ambities worden uitgesproken en er actie wordt ondernomen.

Welke rol kan de NGF spelen om efficiënter met informatie om te gaan?

De NGF werkt hard mee aan het proces om van informatie naar collectieve kennis te komen. Kennis die een reële bijdrage levert voor iedereen die met de sport bezig is. Bij voorkeur doen we dit in goede samenwerking met de andere stakeholders. We ontwikkelen, faciliteren en verbinden en proberen zo in te spelen op de kennisbehoefte in de markt. Alle betrokkenen in dit proces spelen een belangrijke rol. Participatie vanuit elke discipline is gewenst. Domme vragen bestaan niet. Onze gezamenlijke drijfveer is ambitie. En dat brengt mij tot de volgende vraag: wat is uw ambitie? Waar kunnen we u in ondersteunen? ... Een open vraag van Joris Slooten aan allen dus. En daarmee beëindigen we dit vraaggesprek. We zien uit naar zijn eerste column, die we in de eerste editie van 2012 zullen opnemen.

Alfred Touber

Op 24 november jl. nam Alfred Touber afscheid als bureaumedewerker van de commissie Banen van de Nederlandse Golf Federatie (NGF). Als voorzitter van de commissie Golfontwikkeling blijft Alfred in een vrijwilligersfunctie de NGF ondersteunen. De betreffende bestuurscommissie telt zes regioconsuls en Alfred neemt daarin per 1 januari 2012 de voorzittershamer van Jos Gieskens over. Alfred werd in 2001 voor zijn functie gevraagd: "Vanwege mijn activiteiten in de golfbranche. Ik was bijvoorbeeld betrokken bij de oprichting van Golfclub Flevoland", vertelt Alfred. De NGF-man startte zijn carrière met 15 jaar werken in de tropen, in de tabakbranche. Daarna was hij zo'n 20 jaar werkzaam in managementfuncties in de aardappelpootgoedsector. En nu dus alweer 10 jaar werkzaam in de golfindustrie. Alfred Touber stond aan de wieg van de moderne, modulaire greenkeepersopleidingen. "Bij mijn aantreden in 2001", vertelt Alfred, "was de opleiding greenkeeper nog een schriftelijke cursus van het IPC. In samenwerking met Has Kennistransfer, met gebruikmaking van Europese subsidies, is deze omgebouwd naar de moderne, modulaire en vooral praktische opleiding die het nu is." Naast zijn betrokkenheid bij NGF-onderzoeken en -publicaties was Touber nauw betrokken bij de Committed to Green/GEO-certificering van golfbanen. Touber dicht zichzelf binnen de NGF, wat ontwikkelingen in de branche betreft, een ondersteunende rol toe: "Je vraagt me naar mijn bijdrage om golf te laten groeien in Nederland. Zowel het aantal golfclubs als het aantal golfspelers is in die tien jaar natuurlijk sterk gestegen. Ik denk dat dat vooral de verdienste geweest is van de afdeling Sport van de NGF. De commissie Banen heb ik zelf altijd gezien als de technische dienst van de NGF. Wij vormen een afdeling die niet zozeer de trom roert om de golfsport te promoten, maar zijn wel een afdeling die onmisbaar is."

Voorbeeld van zo'n speerpunt waarmee greenkeepers te maken krijgen

Duurzaam! Golf

Een belangrijke speerpunt van de NGF is verbetering van de duurzaamheid en kwaliteit van golfterreinen. Het programma Committed to Green biedt golfbanen en -clubs een handzaam raamwerk om duurzaamheid in de bedrijfsvoering te implementeren. Het ontvangen van het Certificaat van de Golf Environment Organization (GEO) is een belangrijke mijlpaal in dat proces. Het lukt veel banen om dat certificaat binnen een doorlooptijd van één jaar te behalen.

Nederland is met 30 gecertificeerde banen koploper als het gaat om duurzaamheid in golf. Daarnaast zijn er nog eens tien banen op weg naar het certificaat. De NGF maakt zich hiervoor al jaren sterk, streeft ernaar om in 2016 ruim 75 banen gecertificeerd te hebben en ondersteunt dit financieel.

Een nieuw hoogtepunt in het mondiale streven naar duurzaam golf is recent bereikt. St. Andrews Links Trust, die onder andere The Old Course beheert alsmede zes andere banen, heeft onlangs uit handen van de Golf Environment Organization het GEO-certificaat ontvangen voor duurzaam beheer. The Links Trust wordt alom geprezen als voorbeeld voor het verantwoorde beheer van golfbanen. Ook de wijze waarop de organisatie invulling geeft aan haar maatschappelijke verantwoordelijkheid én haar lokale betrokkenheid, kan als lichtend voorbeeld gelden.

